Cúirt an Ṁeán Oíċe

Ba ġnáṫ mé ag siúl le ciuṁais na habann
Ar báinseaċ úr is an drúċt go trom,
In aice na gcoillte, i gcoim an tsléʼ,
Gan ṁairg, gan ṁoill, ar ṡoilse an lae.
Do ġealaḋ mo ċroí nuair ċínn Loċ Gréine,
An talaṁ, an tír, is íor na spéire;
Taitneaṁaċ aoibinn suíoṁ na sléibte
Ag bagairt a gcinn ṫar ḋroim a ċéile.
Do ġealfaḋ an croí beaḋ críon le cianta,
Caite gan brí, nó líonta de ṗianta,
An séitleaċ searb gan sealb gan saibreas
Dʼḟéaċfaḋ tamall ṫar barra na gcoillte
Ar laċain ʼna scuainte ar ċuan gan ċeo
ʼS an eala ar a bfuaid ʼs í ag gluaiseaċt leo;
Na héisc le meiḋir ag éirí in airde,
Péirse im raḋarc go taibseaċ tairbreac,
Daṫ an loċa agus gorm na dtonn
Ag teaċt go tolgaċ torannaċ trom.
Ḃíoḋ éanlaiṫ i gcrainn go meiḋreaċ móṁar
Is léimneaċ eilte i gcoillte im ċóngar,
Géimneaċ aḋairce is raḋarc ar ḟlóite,
Tréanriṫ gaḋar is Reynard rómpu.